

ble ex-conseller socialista d'Obres Públiques, Eugeni Burriel, però aquests llaunes s'eliminen amb dos sarcasmes adients i un director ben dotat d'allò que ha de tenir.

Quant als debats i les polèmiques civilitzades, no se sabrà mai per què van ser excloses de la graella de TVV. Resulta que els ciutadans valencians tenim una

premsa i una ràdio en tensió per les opinions i les discrepàncies, en contrast amb una televisió cretina. Sospite que Amadeu Fabregat i els seus patrons, els socialistes, copiaren el lema que lluia al frontispici de la Universitat de Cervera "Lejos de nosotros la funesta manía de pensar". Sembla arribada l'hora d'esmenar tota aquesta greu estupidesa i ja és

paradoxal que hajam d'apel·lar a la dreta.

Queda en l'aire la incògnita de la privatització parcial de l'organisme. Caldrà veure-ho per creure-ho. Ni és fàcil ni és recomanable i el PP sap que ensopegarà amb fortes resistències, de partit i corporatives. No s'han invertit unes xifres fabuloses en el pastís perquè vinga un Berlusconi i se'l berene. **J. J. Pérez Benlloch**

A les vores del Garona

Les tertúlies d'estiu permeten a Fabià Estapé analitzar amb agudesia l'actualitat política.

No hi ha com els cims que envolten Vaqueira-Beret per xerrar una estona d'allò que és humà i diví. Heus ací una conversa entre tres amics: Juan Luis Heredero, geni de l'electrònica; Ferran Peus, aranès d'adopció, i el també molt amic meu Carlos Espana. Què volen que els digui? La qüestió no era sinó el clima —ben enrarit per cert— que té la política a l'estat espanyol, o a Espanya (també es diu així!).

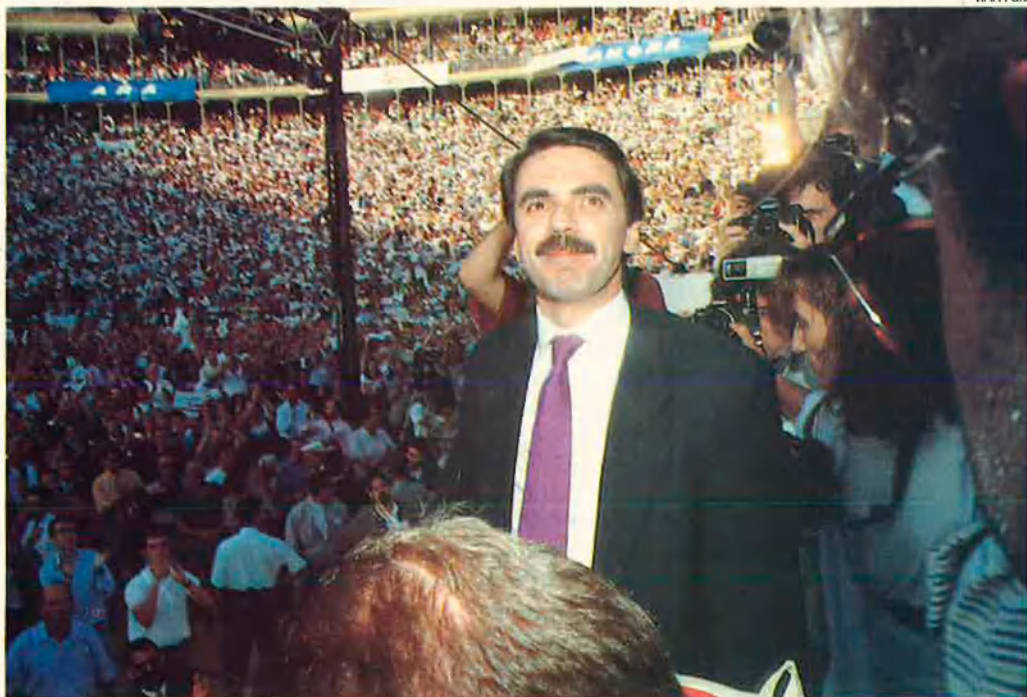
Per donar la paraula a l'home mereixedor de més respecte, Juan Luis Heredero Martí (badaloní per part de mare), ens trobem amb un aferrissat partidari del PP, de les virtuts quasi taumatúrgiques de José María Aznar, Francisco Álvarez Cascos, Rodrigo Rato, Federico Trillo i Loyola de Palacio, per posar-vos un exemple ben significatiu. El senyor Heredero aposta per una victòria del PP, a les pròximes eleccions generals, per majoria absoluta. No hi estan d'acord els altres partícips? Ni tampoc qui signa aquestes ratlles? Entre els motius de confiança del senyor Heredero en figura un —sens dubte respectable—, i és que les seves inversions borsàries, només que guanyi l'Aznar, pujaran un grapat de milions. A aquesta observació, que sembla treta de l'*Abc*, em permeto de dir que el mateix diari (el de Jiménez Losantos i Jaime Campmany), on hem

pogut llegir que la Borsa no puja perquè encara mana Felipe González, fa pocs dies ens deia, amb el mateix desparcament, que la Borsa puja... perquè descompta el triomf d'Aznar.

Els altres contertulians, tot i admetre el desgast extraordinari del govern González, no creuen que el PP tingui majoria absoluta, i aleshores es demanen amb qui formarà la coalició necessària: Amb el PNB? Amb CiU? Potser, dic jo amb Ferran Peus, amb els canaris. Perquè l'amic, amarat de sentit comú, que és Carlos Espana, no veu un futur en què el nét del vell director de *La Van-*

guardia, l'ambaixador franquista Manuel Aznar y Zubigaray (que signava en el seu passat amb el pseudònim Imanol) faci mans i mànigues per ajuntar tots els seus diputats —que no superaran els 176— amb els de l'aiatol·lah Julio Anguita, l'únic europeu que no s'ha assabentat encara que el Mur de Berlín ja és a terra.

Jo els ben prometo una altra conversa, aquesta vegada sobre les eleccions autonòmiques catalanes. Aquí hi ha matèria, perquè els meus amics esperen, en-debades, que la Generalitat acabi la carretera de la Bonaigua! **Fabià Estapé**

No tothom creu en el triomf d'Aznar. La coalició que necessària és l'interrogant.